

Komentár evanjelia na piatok 25. týždňa v Cezročnom období: za koho ma pokladajú zástupy?

Komentár na piatok 25. týždňa
v Cezročnom období. „Modlil sa
a učeníci boli s ním“. Priateľstvo
s Ježišom sa rodí v modlitbe a je
také silné, že mení naše slová,
skutky a návyky.

Evanjelium (Lk 9, 18-21)

Keď sa Ježiš raz osamote modlil a boli
s ním učeníci, opýtal sa ich:

„Za koho ma pokladajú zástupy?“

Oni mu odpovedali:

„Za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša a iní hovoria, že vstal z mŕtvych jeden z dávnych prorokov.“

„A vy ma za koho pokladáte?“ opýtal sa ich.

Odpovedal Peter:

„Za Božieho Mesiáša.“

Ale on im dôrazne prikázal, že to nesmú nikomu povedať, a dodal:

„Syn človeka musí mnoho trpieť, starší, veľkňazi a zákonníci ho zavrhnú, zabijú ho, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.“

.....

Komentár

Dnešné evanjelium nám hovorí, ako bol Ježiš raz sám so svojimi

učeníkmi. Ježiš sa podľa svojho zvyku modlil. Tieto chvíle modlitby s Majstrom sa museli apoštolom silno vryť do pamäti. Mnohé z týchto epizód sa odohrávali na otvorenom priestranstve. Ježiš sa bez hluku rozprával so svojím Otcom. Možno z času na čas zdvihol oči k výšinám.

Ticho bolo veľkolepé. Šepot vetra, prerušovaný ostrými listami borovic; alebo vzdialené blákanie oviec pasúcich sa na svahu; dokonca aj trepot vtákov v prchavých poryvoch vibroval vo vzduchu.

Medzitým učenici s veľkou pozornosťou sledovali svojho Majstra a snažili sa napodobniť jeho sústredené a pokojné rozpoloženie a sprevádzať jeho vnútornú modlitbu. Judáš možno myslí na svoje drobné starosti a nepokojne čaká, kým sa skončí čas modlitby, zatiaľ čo mladý Ján sa pozerá na svojho Pána. Peter tiež sedí blízko Ježiša a možno

rozjíma o zodpovednosti, ktorú
naňho Majster kladie.

Zrazu krásny Ježišov hlas jemne
preruší ticho a prerazí ho
prenikavou otázkou adresovanou
učenikom, o veľkom tajomstve jeho
identity, ktoré by sme mali všetci v
tomto živote odhaliť: „Za koho ma
pokladajú zástupy?“

Táto otázka všetkých vytrhne zo
spomienok a zanechá ich
zamyslených. Potom začnú Majstrovi
rozprávať, čo o ňom a jeho identite
počuli.

Keď skončia s ponúkaním rôznych
verzií Ježiša, ktoré si ľudia vytvorili, s
výrečným kontrastom sa ich pýta: „A
vy ma za koho pokladáte? Vy, ktorí sa
modlíte spolu so mnou, a preto
dostávate dary, ktoré iní nemajú, za
koho ma pokladáte?“

Potom zasiahne Petrov rozhodný hlas a preruší všetky pokusy: „Za Božieho Mesiáša“.

Priateľstvo s Ježišom si od nás vyžaduje podobnú rozhodnú, vierou naplnenú odpoveď ako od Petra: „Ty si Boží Mesiáš“. Aká užitočná je rada svätého Josemaríu: „Roznieť svoju vieru. — Kristus nie je postava z minulosti. Nie je spomienkou, čo sa stratila v dejinách. Kristus žije! Svätý Pavol hovorí: *Jesus Christus heri et hodie: ipse et in saecula!* — *Ježiš Kristus je ten istý včera i dnes a naveky!*“ (Cesta, bod 584). Toto isté presvedčenie, ukované v modlitbe, bude také silné, že zmení naše slová, skutky a návyky.

Pablo M. Edo // Tim Foster -
Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-
to-25/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-to-25/) (09.08.2025)